राजा शूरः कृती दक्षो जेतुं परपुरञ्जय । वीरः स्वयं प्रयाह्यत्र यत्र पार्थो धनञ्जयः ।
॥ दुर्य्योधन उवाच ॥ कथं त्वामप्यतिक्रान्तः सर्व्वशस्त्रभृतां वरं । धनञ्जयो मया शक्य आचार्य्य प्रतिबाधितुं । २४२५
अपि शक्यो रणे जेतुं वज्रहस्तः पुरन्दरः । नार्ज्जुनः समरे शक्यो जेतुं पुरपुरञ्जयः ।
येन भोजश्च हार्द्दिक्यो भवांश्च त्रिदशोपमः । अस्त्रप्रतापेन जितौ श्रुतायुश्च निवर्हितः ।
सुदक्षिणश्च निहतः स च राजा श्रुतायुधः । श्रुतायुश्चाच्युतायुश्च म्लेच्छाश्चायुतशो हताः ।
तं कथं पाण्डवं युद्धे दहन्तमिव पावकं । प्रतियोत्स्यामि दुर्द्धर्षं तमहं शस्त्रकोविदं ।
क्षमञ्च मन्यसे युद्धं मम तेनाद्य संयुगे । परवानस्मि भवति प्रेष्यवद्भूत्य मे यशः । २४४०
॥ द्रोण उवाच ॥ सत्यं वदसि कौरव्य दुराधर्षो धनञ्जयः । अहन्तु तत् करिष्यामि यथैनं प्रसहिष्यसि ।
अद्भुतञ्चाद्य पश्यन्तु लोके सर्व्वधनुर्द्धराः । विषक्तं त्वयि कौन्तेयं वासुदेवस्य पश्यतः ।
एष ते कवचं राजंस्तथा बध्नामि काञ्चनं । यथा नराणां नास्त्राणि प्रहरिष्यन्ति ते रणे ।
यदि त्वां सासुरसुराः सयक्षोरगराक्षसाः । योधयन्ति त्रयो लोकाः सनरा नास्ति ते भयं ।
न कृष्णो नच कौन्तेयो नचान्यः शस्त्रभृद्रणे । शरानर्पयितुं कश्चित् कवचे तव शक्ष्यति । २४४५
स त्वं कवचमास्थाय क्रुद्धमद्य रणेऽर्ज्जुनं । त्वरमाणः स्वयं याहि न त्वामेष विसहिष्यति ।
॥ सञ्जय उवाच ॥ एवमुक्त्वा त्वरन्द्रोणः स्पृष्ट्वाम्भो वर्म्म भास्वरं । आबबन्धाद्भुततमं जपन् मन्त्रान् यथाविधि ।
रणे तस्मिन् सुमहति विजयस्य सुतस्य ते । विस्मिमापयिषुर्ल्लोकान् विद्यया ब्रह्मवित्तमः ।
॥ द्रोण उवाच ॥ करोतु स्वस्ति ते ब्रह्म ब्रह्मा चापि द्विजातयः । सरीसृपाश्च ये श्रेष्ठास्तेभ्यस्ते स्वस्ति भारत ।
यथातिर्नहुषश्चैव धुन्धुमारो भगीरथः । तुभ्यं राजर्षयः सर्व्वे स्वस्ति कुर्व्वन्तु सर्व्वशः । २४५०
स्वस्ति तेऽस्त्वेकपादेभ्यो बहुपादेभ्य एव च । स्वस्त्यस्त्वपादकेभ्यश्च नित्यं तव महारणे ।
स्वाहा स्वधा शची चैव स्वस्ति कुर्व्वन्तु ते सदा । लक्ष्मीररुन्धती चैव कुरुतां स्वस्ति तेऽनघ ।
असितो देवलश्चैव विश्वामित्रस्तथाऽङ्गिराः । वशिष्ठः कश्यपश्चैव स्वस्ति कुर्व्वन्तु ते नृप ।
धाता विधाता लोकेशो दिशश्च सदिगीश्वराः । स्वस्ति तेऽद्य प्रयच्छन्तु कार्त्तिकेयश्च षण्मुखः ।
विवस्वान् भगवान् स्वस्ति करोतु तव सर्व्वशः । दिग्गजाश्चैव चत्वारः क्षितिश्च गगनं ग्रहाः । २४४५
अधस्ताद्धरणीं योऽसौ सदा धारयते नृप । शेषश्च पन्नगश्रेष्ठः स्वस्ति तुभ्यं प्रयच्छतु ।
गान्धारे युधि विक्रम्य निर्ज्जिताः सुरसत्तमाः । पुरा वृत्रेण दैत्येन भिन्नदेहाः सहस्रशः ।
हृततेजोबलाः सर्व्वे तदा सेन्द्रा दिवौकसः । ब्रह्माणं शरणं जग्मुर्वृत्राद्भीता महासुरात् ।
॥ देवा ऊचुः ॥ प्रमर्द्दितानां वृत्रेण देवानां देवसत्तम । गतिर्भव सुरश्रेष्ठ त्राहि नो महतो भयात् ।
अथ पार्श्वे स्थितं विष्णुं शक्रादींश्च सुरोत्तमान् । प्राह तथ्यमिदं वाक्यं विषण्णान् सुरसत्तमान् । २४६०
रक्ष्या मे सततं देवा महेन्द्राः सद्विजातयः । त्वष्टुः सुदुर्द्धरं तेजो येन वृत्रो विनिर्म्मितः ।
त्वष्टा पुरा तपस्तप्त्वा वर्षायुतशतं तदा । वृत्रो विनिर्म्मितो देवाः प्राप्यानुज्ञां महेश्वरात् ।
स तस्यैव प्रसादाद्धि हन्यादेव रिपुर्ब्बली । नागत्वा शङ्करस्थानं भगवान् दृश्यते हरः ।